UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Lampetio Episcopo. 270.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

ita in reliquis etiam exemplis faciendum eſt. Da enim ſapienti occaſionem, & ſapientior erit.

προσόντων. οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν παραδειγμάτων ποιεῖν χρή. δίδου γὰρ σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται.

Iſidoro Diacono. 268.

Ἰσιδώρῳ διακόνῳ. σξη.

Virtutum congruentia iuſtitiæ pulchritudinem efficit: quæ quidē cogitationem omnem, ac ſolertiam tum manus, tum colorum excedit. Verùm quemadmodum in corpore valentior pulchritudinis pars eſt oculorum pulchritudo, ita etiam in animo præcipua pulchritudinis pars eſt pietas. Quòd ſi etiam virtutum congruentia inſuper acceſſerit, eximia quædam pulchritudo futura eſt.

Ἡ συμμετρία τῶν ἀρετῶν, τὸ τῆς δικαιοσύνης κάλλος δημιουργεῖ, ὅπερ ἔννοιάν τε ὑπερβάλλει πᾶσαν καὶ σοφίαν, ὁπόση χειρός τε καὶ χρωμάτων, ἀλλ᾽ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ σώματος τὸ τυραννικώτερον μέρος τῆς εὐμορφίας τὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἐστὶ κάλλος, οὕτως καὶ ἐπὶ τῆς ψυχῆς τὸ κορυφαιότατον μέρος τῆς εὐμορφίας ἐστὶν ἡ εὐσέβεια. εἰ δὲ καὶ ἡ συμμετρία τῶν ἀρετῶν συνδράμοι, ὑπέρκαλον γενήσεται τὸ κάλλος.

Paulo. 269.

Παύλῳ. σξθ.

Quandoquidē ij, qui multa dogmata ſeuerunt, morte grauiorē cruciatū, his, qui fidem ipſis adhibuerunt, pepererunt, ſaluberrimi medicamenti loco ſit iis, qui ſauciati ſunt, pœnitentia & reſipiſcentia.

Ἐπειδὴ οἱ κακῶς δογματίσαντες θανάτου μείζονα τιμωρίαν τοῖς ἀπερισκέπτως πιστεύσασιν ἔτεκον, ἔστω τοῖς βεβλημένοις ἄριστον φάρμακον ἡ μετάγνωσις.

Lampetio Epiſcopo. 270.

Λαμπετίῳ ἐπισκόπῳ. σο.

Et ſi tuam erga vrbem beneuolentiam probo: tamē illud te admonitum velim, vt eam non luctu ac lachrymis, ſed votis ac precibus recuperes. Quamuis enim ea, vt ſcripſiſti, vnà cum Ammonio morte occubuerit, ſpes tamen eſt, præſertim accedente diuini nominis auxilio, fore, vt ipſa rurſum erigatur. Verè enim, vt à te dictum eſt, hominum multitudine ac diuitiis ob chariſſimi illius viri preces nuper florens, ac virtutibus ornata & exculta, nunc ad eam, & corporum, & diuitiarum, & ædificiorum paupertatē deiecta eſt, vt qui reliqui facti ſunt, partim è patria euolarint, partim plagis affecti in carcere diem vitæ extremum clauſerint: dum interim is, qui antiſtitis ſpeciem gerit, nihil horum curat, verùm ex his quidem rebus, ex quibus nefas eſt, delicias ſibi parat, neceſ-

Ἀποδέχομαι μὲν σε τῆς περὶ τὴν πόλιν εὐνοίας, ἐκεῖνο δὲ παραινέσαι δίκαιον ᾠήθην, μὴ θρήνοις, ἀλλ᾽ εὐχαῖς αὐτὴν ἀνακτήσασθαι. εἰ γὰρ καὶ, ὡς γέγραφας, Ἀμμωνίῳ θανόντι συντέθνηκεν ἡ πόλις, ἀλλ᾽ ἐλπίς ἐστι τῆς θείας προηγουμένως βοηθούσης ῥοπῆς, πάλιν αὐτὴν ἀναστῆναι. ὄντως γὰρ, ὡς ἔφης, εὐανδρίᾳ πρώην καὶ χρήμασι κομῶσα καὶ ἀρετῇ κεκοσμημένη, διὰ τὰς ἐκείνου τοῦ ἀοιδίμου εὐχὰς, νῦν εἰς τοσαύτην κατηνέχθη πενίαν, καὶ σωμάτων, καὶ χρημάτων, καὶ οἰκοδομημάτων, ὡς τῶν ὑπολειφθέντων τοὺς μὲν ἀποπτῆναι τῆς πατρίδος, τοὺς δὲ τυπτομένους ἐν δεσμωτηρίοις ἀποθανεῖν, τοῦ δοκοῦντος ἡγεῖσθαι, μηδεμίαν ποιουμένου πρόνοιαν, ἀλλ᾽ ἐντρυφῶντος μὲν ἀφ᾽ ὧν οὐ θέμις τὰς ἀναγκαίας τῶν πενήτων τροφὰς, εἰς

ἰδίας

ἰδίας φιλοτιμίας ἀναλίσκοντος. πραγματευομένου δὲ τὰς ἀλλοτρίας συμφορὰς, καὶ μήτε δάκρυον αἰδουμένου ἐν τοσαύτῃ κακῶν ἀνάγκῃ, μήτε χεῖρα ὀρέγοντος. ἐπεὶ τοίνυν τοιαῦτα καταθρηνῶν γέγραφας, καὶ παρακέκληκας ὥστε ἡμᾶς αὐτῷ γράψαι, ἴσθι ὅτι πᾶσα ἰατρικὴ τέχνη ἥττηται τῷ νοσήματι τἀνδρός. πολλὰ γὰρ καὶ προσηνῆ καὶ δραστήρια γράμματα δεξάμενος, ἀπώνατο οὐδέν. διὸ καὶ τὴν σιγὴν λοιπὸν τὴν πρὸς αὐτοὺς τετιμήκαμεν. εἰ τοίνυν δύναιο δι' εὐχῶν κατορθῶσαί τι σαυτῷ τε καὶ τῇ πόλει, ἀφέμενος τὸν θρῆνον ἔχου, τάχα πως ὁ καὶ τὰ ἀνήκεστα ἰώμενος πάθη, ποιήσει καὶ αὐτὸν ἐκ τῆς τοσαύτης μανίας ἀνενεγκεῖν, καὶ τὴν πόλιν ἐπὶ γόνυ κειμένην, μᾶλλον δὲ, ὡς ἔφης, τεθνηκυῖαν ἀναστῆσαι.

ſariáque pauperum alimenta in munificentias ſuas inſumit, meſſémque ex alienis calamitatibus facit, atque in tanta malorum anguſtia nec lachrymis vllis cōmouetur, nec manum porrigit. Quoniam igitur hæc lamētans ſcripſiſti, méque hortatus es, vt ad eum literas mitterem, illud velim ne ignores omnem medendi artem morbi ipſius grauitati ſuccubuiſſe. Nam cùm multas, tum blandas & ſuaues, tum acres & vehementes literas acceperit, nullum tamen ex ipſis fructum cepit. Ac propterea ſilentium iam ad eum colendū duximus. Quamobrem ſi quid, quod tibiipſi, & ciuitati vtile ſit precibus tuis efficere potes, omiſſo luctu in eam rē incumbe. Sic enim fortaſſe is, qui deploratos etiā morbos ſanat, vt & ipſe ex ingenti inſania emergat, & ciuitas in genua iacens, vel potiùs, vt verbo tuo vtar, mortua & extincta excitetur, efficiet.

Ἀφροδισίῳ πρεσβυτέρῳ. σοα.

Ἐπειδὴ γέγραφας, δι' ἣν αἰτίαν οὐ πᾶσιν ἡ θεία ἐφίπταται χάρις, ἴσθι ὦ θαυμάσιε, ὅτι ἐπειδὴ τὴν προαίρεσιν ἐξετάζουσα πρῶτον οὕτω ἐπιφοιτᾷ. εἰ γὰρ καὶ χάρις ἐστὶν οὐχ ἁπλῶς ἐκχεῖται, ἀλλὰ τὰ μέτρα παρὰ τῶν δεχομένων λαμβάνουσα τοσοῦτον ἐπιρρεῖ, ὅσον ἂν εὕρῃ σκεῦος πίστεως αὐτῇ προσενεχθέν. εἰ γὰρ μὴ τὰ παρ' ἡμῶν πρῶτον ἐζήτει, πᾶσιν ἂν ἐπέπτη. ἐπειδὴ δὲ τὴν προαίρεσιν ἐξετάζει, καὶ οὕτως παραγίνεται, ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριστέως Παύλου. σκεῦος γάρ μοι φησὶν ἐστὶν ἐκλογῆς οὗτος, τοῖς μὲν ἐπιφοιτᾷ, καὶ παραμένει, τῶν δὲ ἀποφοιτᾷ. εἰς δὲ τοὺς οὐδὲ τὴν ἀρχὴν καθίεται.

Aphrodiſio Preſbytero. 271.

Quoniam per literas ex me ſciſcitaris, ecquid ſit, quamobrem Dei gratia non ad omnes aduolet, illud ſcito, vir admirande, hoc idcirco fieri, quòd ea primùm animi inſtitutum expendat, atque ita deinde accedat. Etſi enim gratia ſit, non tamen temerè ac citra diſcrimen vllum effunditur, ſed menſuras ab iis, qui eam accipiunt, ſumens, tantum influit, quantum fidei vas ſibi oblatum inuenerit. Nam niſi ea, quæ noſtrarum partium ſunt, primùm requireret, ad omnes profectò aduolaſſet. Quoniam verò voluntatem animíque inductionem explorat, atque ita demum accedit, (quemadmodum in fortiſſimo etiam Paulo cōtigiſſe videmus. Vas enim electionis, inquit, mihi eſt hic: ob eā proinde cauſam ad quoſdam ſe cōfert, atque apud eos permanet, à quibuſdā autē recedit: ac denique ad quoſdam ne omnino quidē deſcendit.

Κύρῳ μονάζοντι. σοβ.

Εἰ τὸ μὴ συμμαίνεσθαι αὐτῷ μανίαν ἡγεῖται, καὶ καλεῖ Εὐσέβιος ὡς γέγραφας

Cyro monacho. 272.

Si Euſebius Epiſcopus, vt ſcribis, non cum eo inſanire, inſaniam eſſe cēſet, atque